

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főútcza 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár
Nyilttér minden sor 10 kr.

A főváros és a vidéki városok.

Bámulattal telt büszkeséggel nézi az ember fővárosunk rohamos emelkedését.

Rövid félszázad alatt sárfészekből világváros lett.

Ipar, kereskedelem, szellemi és társadalmi élet egyaránt a modern igények és követelmények magas színvonalán állnak e modern fővárosban.

Jogos a bámulat és a büszkeség s örömmel látja a magyar ember metropolisának emelkedését.

De vajjon tart-e a főváros emelkedése egészséges arányt vidéki városaink emelkedésével? Történet-e emezeknek prosperálására csak minimaliter is anyyi, mint a mennyit az ország bőkezű munificenciája a fővárosért maximaliter tesz?

Bizony e kérdésre nem-mel kell felelnünk.

Mert nagyjából azt lehet mondani, hogy a mely progressív rohammal emelkedett a főváros, ép oly arányokban süllyedtek a vidéki városok.

Mi lett Eperjesből, Bártfából és Kis-Szebenből a lefolyt félszázad alatt?

Hajdan mind a három város a felvidéknek kereskedelmi emporiuma volt. Kereskedelmi és forgalmi keresztút, hol az észak és dél forgalma, a gácsországi és bánáti kereskedelem kezét fogott.

Es most?

Mind a három város úgyszólván falu, mely kívül esik a nemzetgazdaság kombinációján.

Hajdani virágzó kereskedelmünk, heti piaci vásárra süllyedt. Hajdani számot tevő iparunk a legnyomorultabban tengő kézi iparig szállt le, melynek terményei versenyképtelenek s maguk e három város lakossága részéről becsürelték.

Miért történt mindez, miért kellett annak így történnie?

Nem akarjuk ezt kutatni. Nem szándékunk rekriminációk által kimutatni, hogy e süllyedésben mennyi része van a három város életterlen spieszburgeri korlátoltóságának, mennyi része alkotmányos életünk és kormányunk negligenciájának és mennyi befolyása a modern nemzetgazdaság minden gyengébb erőt elnyomó világipari és kereskedelmi konkurenciájának.

A szomorú tény megvan. Akármilyen az oka, feladatunk többé nem az, hogy miként keletkezett, hanem az, hogy miként lehetne azt az adott viszo-

nyokhoz képest enyhíteni s a három város további süllyedésének elejét venni?

Hogy városaink azzá legyenek, a mik hajdan voltak, ahhoz egyelőre nincsen remény, de hogy esakugyan falvakká ne süllyedjenek, arra van még mód.

Persze a „segíts magadon és az Isten is megsegít”-féle elv rajtunk nem segíthet már.

Sokkal gyengébbek vagyunk, hogyses a magunk lábán cselőzöjünk.

Városaink vagyona úgyszólván semmi — ha azt mint eszközt tekintjük a magasatos cselők eléréséhez: polgárságunk anyagilag és szellemileg oly gyenge és oly csekély, hogy az számot sem tesz. Sem az anyagi, sem a szellemi, sem a társadalmi, sem a politikai téren nem komoly faktor többé.

Pedig ha azt akarjuk, hogy az ország gazdag, önálló és magyar legyen, akkor nem elég csak a főváros emelkedéséről gondoskodni, hanem be kell venni a kom. nációba a magyar állameszme erősödése és J. dala érdekében a vidéki városok prosperálásá. s.

Gazdag hatalmas főváros és nyomorult tehetetlen vidéki városok mellett, a magyar államtest olyan leand, mint egy nagy fejjel bíró, gyenge testű és agyaglábú esodaszörny.

Ideje volna, hogy országos képviselőink és kormányunk többet foglalkoznának vidéki városainkkal.

Hiszen — hogy ne szóljunk csak Eperjesről — megvan abban a jóakarát, s megtesz mindent, hogy a szalmaszálhoz kapkodó tudoklóként, megmentse életét.

Csak ez idén is mennyi kérdés került napirendre. A vízvezeték, a csatorna, a világítás, a laktanya, a bártfai vasút, a háziipar, a papirgyár, a tejesarnok, az ipariskola stb. mindannyi bizonyítéka annak, hogy élni és prosperálni akarunk.

Az akarát megvan, de — fájdalom! — oly helyzetben vagyunk, hogy esüggedten el kell mondanunk: a non possumus-t.

Önmagunktól már nem mehetünk előre, sokkal mélyebbre süllyedtünk anyagilag és sokkal erősebbek ama békők, melyeket reánk a modern állam vert, hogyses önmagunktól lábra állhatnánk.

Itt már csak egy helyes országos nemzetgaz-

dasági politika segíthet, mely egyiránt kell, hogy kiterjeszkedjék az ország fontosabb vidéki városaira.

Emelni ezeknek nemzetgazdasági és kulturális érdekeit, ez az, a mire országos képviselőinknek törekedniök s ez az, mit a kormányának — ha nem akarja a vidéki városokat kipusztítani — tennie kell.

Egy pár szó helybeli jogakade-miánk érdekében.

Hazai jogakademiánk fenntartásának a szükségése azok előtt, a kik ismerik ezeknek multját, ismerik azt az eredményeiben áldásos, tanügyünkre és a hazafiságra nézve egyaránt hasznos működést, melyet a hazafiság érdekeinek ezen védbástyái kifejtettek, bizonyára teljesen be van igazolva.

Hogy ezek között az eperjesi ág, ev. ker. jogakademiának, mely a hazai ág, hitfelekezet egyet- len e nemű tanintézete, — mily szép, mily különösen kimagasló szerep jutott a multban, — és hogy ez a reá bizott szereppel járó feladat megoldásában mindég milyen szép eredménnyel működött, — tudva van e nemes városnak és vidékeinek minden lakosa előtt, kik mindannyiszor, valahányszor az anyagi erők esökkenése miatt veszélyben forgott ez ósrégi tanintézet létele, újabb és újabb áldozatokat tudtak hozni annak fenntartása és biztosítása érdekében. Ezen tettükben öket kétségtelenül az a meggyőződés vezette és vezethette mindég, hogy városunknak és vidékének ezen jogakademiára, — mely oly sok jelesen képzett és kiváló állást elfoglaló egyént volt képes nyújtani a társadalomnak — okvetetlenül szüksége van.

Az a lassu hanyatlás, melyet jogakademiánk életében ez időszerűleg mindenfelé tapasztalhatunk, nem esüggeszthet el bennünket, főképen azért, mert ez nem a viszonyok és körülmények természetes alakulásának az eredménye, hanem mesterségesen lett létrehozva. Azon nagymérvű függési viszony- nak lehet tulajdonitaniunk e tapasztalható hanyatlást, melybe jogakademiánk az egyetemekhez — annak következtében jutottak, hogy esupán az egye- temekben tehető szigorlatok a legtöbb pályán köte- lezőknek lettek kimondva, és pedig a nélkül, hogy az ezek letételére való jelentkezhetés alapjául az

TÁRCZA.

Az érzelmek kereskedője.

New-Yorkban a Castle-Garden gyönyörű sétányán találkozám egy ismerős földimmel, ki neje és napájával járt-kelt a városban már hónapok óta munka után, de biz azt nem kapott sehoh. Felettébb el volt keseredve. Nem győztem vigasztalással. Már éppen el akartam tőle válni, midőn egy idegen uri ember állt elé.

— Nemde önök bevándorlottak? kérdé.

— Igen uram, azok vagyunk.

— Ohajtanak talán pár órai alkalmazást nyerni?

— Miért ne?

— Fejenként kapnak 10 dollárt. Van-e jó gyomruk?

— Akár a strucz-madárnak.

— Vállalkoznak egy vacsorára?

— Kettőre is vállalkozunk.

— Vacsora alatt nem kívánom, hogy sokat társalognának. Evéssel tölthetik el idejüket. A jó étvágy az egészség jele és én örülni fogok, ha vendégeim önöket a legjobb egészségben levőknek találndják. Vacsora után azonban ki kell magukat tüntetniök. Szórakoztatni fogják a társaságot. Tud kisasszony zenélni? kérdé ismerősöm nejét.

— Tudok, de a kisasszony czim már nem illet meg, miután férjnél vagyok.

— Mialatt nálam lesz, mint kisasszony fog szerepelni. Mely hangszeren játszik?

— Zongorázom.

— Az épp a legjobb. Még vacsora előtt játsszani fog vendégeimnek a társalgóban, nehogy elunják magukat.

— Mit játszszam?

— A mi éppen eszébe jut. Csak minél ismeretlenebbet és idegenszerűbbet. Hát önök mit tudnak?

— Szavalni tudok. Meglehető jó hangom van hozzá, felelé ismerősöm.

— Az sem rossz.

— De esakis magyar nyelven.

— Annál jobb! Szavaljon ön magyarul, taglejtésekkel s azután táncoljon pár fordulót, hogy annál nagyobb hatást idézzen elő. És ön?

— En majd bűvész-mutatványokkal állok elő.

— S a miss? kérdé az anyóstól.

— Engem tessék kihagyni a játékból. En nem értek semmihez.

— Hátta mégis?!

— Valami keveset a kártyavetéshez.

— Nagyszerű! Azt még úgy se mutatta be nálam senki. Kegyed majd nézi a kártyákat és elmondja a jóslatokat magyar nyelven. En pedig adni fogom a tudóst, ki magyarul is ért és átfordítom jóslatait angol nyelvre. Tehát uraim és hölgyeim, miután mindenit megbeszélünk, a viszontlátásig Isten önökkel! Estélyem hétkor kezdődik.

— De hol?

— Igaz biz az! Majd el is feledém En Mister Pock kereskedő vagyok. Az érzelmek és vonzalmak kereskedője. Ismer az egész város. Lakom Pitt-Street 186.

Este 6 órakor már nála voltunk. A legnagyobb udvariassággal fogadott s megdicsérte pontosságunkat.

— Uraim! szólott hozzánk. Nézzék! Itt van két vastag óralánc, este mindenki valódi aranynak nézi, ezekkel a férfiak díszítik fel a mellényeiket, a kabátjaikra pedig adok két-két európai érdemrendet. Azokhoz manapság már könnyen lehet jutni. A nők karpereczet, gyűrűket, gyémántfejű nagy hajtűt és smaragd nyakéket tesznek fel. Azután még egyre akarom önöket figyelmeztetni.

— Halljuk!

— A férfiak tartoznak vacsora alatt jobboldali szomszédnők kezét megkérni. A nők pedig nyugodtan végig hallgatják szomszédjaiknak szerelmi ömlengéseit.

— Igen ám, de már egyikünk sem szabad.

— Mit tesz az? Azt önökről nem fogja tudni senki. En pedig nem árulom el. Nálam tett ígéreteiket úgy sem tartoznak beváltani. Nálam a házasságok egészen üzletszerűleg köttetnek. Hetenként kétszer adok estélyt, melyen a nősülni vagy férjhez menni vágyók megismerhetik jövődöbelöket. Ez estélyeimről elmaradhatatlan alakok az Európából bevándorolt vagyonosabb osztály egyénei, minthogy az ugynevezett zöldekre a bennszülött yankee-faj örömet vadászik. Nem rendelkezvén azonban ezuttal ilyenekkel, bátor voltam a hiányt önökkel pótolni.

Bizony nagyon zölden nézhetünk ki, hogy mister Pocknak rajtunk akadt meg a szeme.

Csakhamar kezdtek gyülekezni a vendégek: a házasság rózsalánczának sóvár vásárlói, nagyjából részét az élemedett korból. Fiatal nőt nem lehetett közöttük látni. Nekem kiváló szerencsétlenségem volt az asztalnál éppen a legidősb nő oldala mellé jutni. — A házigazda, midőn leültetett, súgva jegyzé meg:

— Önnek kedveztem, mert a leggazdagabb nő mellé juttattam.

— Nekem ugyan mindegy! Ugy sem vehetem hasznát a gazdagságának.

Pedig nem volt igazam, mert akarva, nem akarva, mégis hasznomra vált a szomszédasága.

Mielőtt megkértem a kezét, néhány pohár brandyt ittam meg szíverősítőül. A szeszes ital göze fejembe szállt, nyelvem akadozni kezdett, úgy, hogy midőn szomszédnöm kérdéseket intézett hozzám, alig bírtam azokra válaszolni. Gondolom magamban: ha beszélni nem tudok, tettekben mutatom ki iránta vonzalmamat, azt tudniillik, a melyet Pock rendelt meg nálam és kezdtem a nő cipője

államvizsgálatoknak, vagy csak azok egyikének le-
tetele is megkívántatnék.

Ha ezen a körülményen segítve lesz, minek —
meggyőződésünk szerint minél-előbb be kell követ-
keznie, akkor jogakadémiánkon az ifjúság száma
ismét nagyobbodni fog, s azok szellemi és anyagi
tekinetben újra fel fognak virágozni: — s egyál-
talan nincs okunk kétkedni a felett, hogy ezen
reményünk különösen meg fog valósulni a helybeli
jogakadémiára nézve, annál inkább, mert ennek
fentartását, sőt anyagi segélyben való részvételét is
kimondta az ez évi ág. ev. egyetemes egyházi
gyűlés.

Ezen meggyőződésben egyfelől, — másfelől
pedig annak tudatában, hogy e nemes városnak és
vidékének, — s általában az egész hazai tanügy-
nek szüksége van e jogakadémiára, határoztuk el
többen, hogy ennek érdekében, — névszerint:
anyagi erejének növelése céljából, — mozgalmat
indítunk meg, még pedig ez ősz és a tél folyamán
jótékonyezélu műkedvelői színelőadá-
sok rendezése által.

A tapasztalás igazolja, hogy e nagy műzslés-
sel bíró eperjesi és vidéki nagyérdemű közönség
előszerttel viseltetik a műkedvelői színelőadások
iránt, — s biztosan számíthatunk ennél fogva arra,
hogy ottan, a hol ez által jótékony cél, és pedig
különös nagy fontossággal bíró jótékony cél moz-
ditandó elő, nem fog késni ismert nemes áldozat-
készségének újabb bizonyítkaival.

Nem hagyhatjuk említés nélkül azt sem, hogy
a collegium előjárása a jótékony cél iránti te-
kintetből kérvényileg fordult a városi tanácshoz,
miserint a jogakadémia javára rendezendő színelő-
adások tisztajövedelmének a színház-alap javára le-
vonandó felehez igényéről, vagy ennek egy bizo-
nyos részéről mondjon le, s bizvást reméljük, hogy
városunk tanácsa, e jogakadémia állapotára való te-
kintettel, újabb jelét fogja adni ezen ügy iránti elő-
szertettségének az által, hogy kérvényünket, a körül-
ményektől megengedett, lehető legnagyobb méltá-
nyossággal intézendő el.

Az előadásokra vonatkozólag felesleges talán
részletes tervvel lépni fel. Igyekezni fogunk az elő-
adandó darabokat jól megválasztani, s bizvást szá-
míthatunk arra, hogy ugy ismertebb műkedvelőink
mint azok, kik először fognak majd felkértni, sze-
vesen szánják el közreműködésüket a közönség szó-
rakoztatására, és e fontos jótékony cél előmozdi-
tására. Az előadások élvezetességéről pedig azt
hiszzük, előre is biztosítottot nyújt az a körülmény,
hogy az eperjesi „Széchenyi-kör” színészeti szak-
választmányát szintén felkértük a mozgalomnak
szellemi pártolásban való részesítésére, s hogy a
rendezői teendőket ellátására a „Széchenyi-kör” sze-
nészeti választmányának e tekintetben mind-
nyájunk részéről szakértőnek ismert buzgó elnökét,
tekintetes Szabó Ede urat kértük fel.

Es most még egyszer a város és vidék nagy-
érdemű közönségéhez fordulunk, esdve kérvén, hogy
ne vonja meg pártfogását a nemes jótékonyezé-
lől, hanem — az által, hogy tömeges látogatásban
részesítendő előadásainkat, — járuljon hozzá, minél
nagyobb mértékben városunk ósregi jogi tanintézete
anyagi erejének emeléséhez!

A megindított mozgalomban résztvevők ne-
vében

Dr. Horváth Ödön,

ny. r. tanár az eperjesi jogakadémián.

fejét talpammal veregetni. Nagy meglepéssel
tapasztalám, hogy a rokonszenvezés e ritkán meg-
engedhető gyakorlatát nyugodtan türi. Egyszer
azonban megesszük a szék és én ugy rátalálók az
általam nyomkodott lábfejre nehezéni, hogy a
szomszédnőmön túl helyet foglalt nyugalmazott
amerikai tábornok feljajdul a fájdalomtól és legott
párbajra hi.

Később, midőn a brandy gőze kezdett a te-
jemből kipárologni, feladatomban híven megkértem
a szomszédnőm kezét, ki látható meglepéssel
hallgatá végig szavaimat.

De nem ugy a tábornok, ki szintén fültanuja
volt házassági ajánlatomnak. Mint dühös oroszlan
ugrott fel székéről s mérgesen kiáltott rám:

— Egy okkal több, hogy megöljem önt.
— De uram! mi köze hozzá?
— Tudja meg, hogy én is éppen e nő
kezét akarom megkérni.

— Hiszen azt megteheti.
— Igen, de nem fogok túrni vetélytársat. Mi
még ma meg fogunk verekedni életre-halálra.
— Am legyen, de tudja meg uram, hogy én
csak pisztolyra verekszem.

— En is. Mindaddig fogunk lövöldözni egy-
másra, a míg csak egyikünk el nem esik.

— Legyen nyugodt, nem sok golyót fogunk
váltani, mert én önt már az első lövésnél találni
fogom.

— Ah! kiáltott fel szomszédnőm elsápadva.
Ön annyira biztos lövő?

— Sohase hibáztam el a cél, Ira Paine
tanítványa vagyok.

A tábornokkal névjegyet cseréltem, ki meg-
ígérte, hogy segédeivel együtt másnap reggel fel
fog keresni. Szomszédnőm az estélyről a tábornok
karján távozott haza, s ugy látszott, hogy ez neki
mégis jobban megtetszett, mint én.

Másnap reggel levelem érkezett a postán.
Szomszédnőm írta, kinek az estélyen megkértem a

A lókiállítás.

Országos tárlatunk keretében e hó 5-én nyílt
meg a nemzetközi lókiállítás, melyen nemesak né-
pies lótenyésztésünk van méltóan képviselve, hanem
a nagyobb és kisebb ménesek tulajdonosai is be-
mutatták, állami lótenyésztés-intézetekkel karöltve
országos lótenyésztésünk színét-javát, és így bizton
remélhető, hogy magasabb értékű, nemesebb véri,
fényűzési czélokra szolgáló lovaink jobb értékesíté-
sének és nagyobb kivitelének újabb esaternái fog-
nak létesíttetni e kiállításon.

Nagy munkába került az e feladattal meg-
bizott rendezőségnek a kiállítás sikeres létrehozatala:
de hogy mily fényes eredménnyel oldott meg a
nehéz feladat, azt szemlélteti a nagy közönség azon
öt nagy istállóban, melyeknek kapui megnyílván:
összesen 830 kiállított lóval oly képet mutatnak,
mely — azt hisszük — méltó a nagyszabásu ke-
rethez, s a mű megalkotására minden oldalról hoz-
zott áldozatokhoz.

Az egész lókiállítás — eredeti programja
szerint — három lócsoportha oszlik.

Az első csoport a ménesek collectív kiállításá-
ból a nagyobb ménesek tulajdonosai külön keretben
kivánják bemutatni méneseiket.

Itt méltán első helyet foglalnak el királyunk
ő felségének lipizzai és kladrubi magánménesei 10
lóval. Az uralkodó ezen két ménese nagy befolyást
gyakorolt országos lótenyésztésünkre is.

Második helyen szerepelnek az ausztriai állami
lótenyésztés-intézetek, a radauzi állami ménes és az
örökös tartományok ménetelei 24 lóval.

Ezen istálló másik oldalát a magyar állami
lótenyésztés-intézetek collectív kiállításá foglalta el. A
ki ismeri azon fontos, sőt döntő szerepet, mely
Magyarország lótenyésztésében az állami lótenyésztés-
intézeteknek jutott, a ki tudja, hogy ezek képezik
lótenyésztésünk eddigi haladásának s jövő felvirág-
zásának alapforrását, az természetesnek fogja találni,
hogy az állami lótenyésztés-intézetekben tenyésztett
minden egyes fajtát és törzset méltóan kellett kép-
viseltetni ezen országos tárlaton.

Minden fajtából s minden törzsből ki van
állítva az illető ménesnek 1—1 törzsménje és két
törzskanczaja s azonkívül a ménetelek létszámá-
ból is törzsek szerint 4—4 fedező mén. Általános
megjegyezhető, hogy nem egyes legjobb példányok
választottak ki, hanem olyanok, melyen az illető
törzs általános minősége leghibebben képviseltetik.

A II. sz. istállóban találjuk egyéb magasabb
angol véri magánménesünk collectív kiállítását,
valamint néhány angol telivér versenyparipit és
tenyész anyagot.

A III. sz. istálló különféle fajtájú és termetű
méneseink gyűjteményes kiállítását tárja elénk.

Ezen két utóbbi istállóban összesen 32 ménes
256 lóval van képviselve.

A második csoport lókiállításá azon kisebb
tenyésztőknek, kik néhány kaneza után, nem mé-
nesben, hanem gazdaságilag tenyésztettek. Ide so-
roltattak egyes lótulajdonosoknak nem saját neve-
velésű lovai is.

Ezen csoport a legkisebb, amennyiben csupán
110 lovat foglal magában. Képviselve vannak benne
a legkülönbözőbb fajták és keresztezések, kezdve az
angol telivér lótol egészen a nehéz, nyugati nóri,
ardenni, suffolk és clydesdalei munkás fajtáig.

Külön alosztályát képezi ezen csoportnak a

kezét. Udvariasan tudtomra adá, hogy férjül a
tábornokot választotta és nehogy megverekedjem
vele, kér, hogy utazzam el rögtön, utiköltségül ezer
dollárt esatolva leveléhez.

Hogy teljesítem kérémet, már éppen esoma-
golni kezdem, midőn ajtómon minden kopogtatás
nélkül lép be a tábornok, egyedül, fegyver es pár-
baj-segédök nélkül.

— No ez ugyan vesztére jött! Megakadályozza
elutazásomat, csakhogy verekedhessünk.

— Mit csinál fiatal ember?

— A mint látja, esomagolok.

— El akar utazni?

— Igen.

— Ah! Ön akkor bizonyára megkapta szom-
szédnőnk levelét az ezer dollárral.

— Honnét tudja ön azt?

— En tanácsoltam, hogy küldjön annyit önnek.

— Köszönöm uram! Így akkor önnel, mint
jóltevőmmel nem verekedhetem.

— Hát ki gondol itt verekedésre?

— Hiszen tegnap a tábornok ur

— Ugyan hagyja el fiatal ember! Ön még
zöld az ilyesmikhez. Ha én nem csinálók tegnap
komédiát, hol volna most az ön ezer dollárja?

Jobb lesz, adja ide egyharmadát, a másik egyhar-
mada pedig az érzelmek kereskedőjét illeti, a kinek
a házánál ily jó fogáshoz juthatunk.

— Hát azt a gazdag ladyt nem veszi el?

— Isten ments! Hanem ha önnek tetszik?

— Köszönöm uram, nem kérek belőle: én
nem szoktam szívbeli vonzalmaimat kereskedésben
vásárolni.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

nyugati nóri jellegű nehéz igás lovak osztálya,
melybe negyvennégy ló van sorolva: még pedig
részint magyarországi uradalnak, részint bel- és
külföldi kisebb tenyésztők istállóiból.

A harmadik csoport a lótenyésztőbizottmányok
által rendezett megyei kollektív kiállítások cso-
portja.

Ezen csoportban 22 vármegye lótenyésztése
van képviselve összesen 380 lóval, mely szám egy-
től egyig csupán földműves tenyésztők istállóiból ke-
rült ki.

A megyei kollektív kiállítások rendezésének
fő czélja az volt, hogy az országoknak kiválóbb te-
nyésztéssel bíró vidékei különböző jellegük szerint
jó példányokkal képviselve legyenek e tárlaton:
mely e szerint hivatva van az országos lótenyésztés-
nek oly nagyszabásu és hű képét mutatni, a
minő még soha sehol egy keretben nem volt.

A legkülönbözőbb tényezők ügybuzgó s össze-
vágó közreműködésére és jelentékeny anyagi áldo-
zatokra volt szükség, hogy ezen a maga nemében
új és páratlan csoportos kiállítás tényleg megalkot-
tassék: de szükség volt reá azért, hogy ugy ma-
gunk is megismerjük, valamint a külföldi közön-
séggel is megismertessük országos lótenyésztésünk
jelen állapotát, s ezzel törekedjünk arra, hogy lo-
vaink jobb értékesítésének mérveit szaporítsuk.

Az országos lótenyésztés ügye ugyanis nem-
csak honvédelmi szempontból felette fontos nálunk,
hanem a magyar mezőgazdaságnak jelenleg egyik
legjelentékenyebb és legjövődmezőbb tényezőjét
képezi.

Az egyes megyék kollektív kiállításánál nem
az volt a cél, miszerint a vidékenként egyes gaz-
dálkúnál található nemesebb véri, szebb, de a vidék
átlagos lóminőségétől eltérő példányok küldésének
fel: hanem azon cél tartatott szem előtt, misze-
rint minden egyes vidék lólétszámának átlagos mi-
nősége e csoportban néhány jobb ló által képviselve
legyen.

Számos tenyésztő remélhetőleg meg fogja ta-
lálni e népies kiállításon azt, hogy a megfelelő
tartás és felnevelés nélkülözhetlen kiegészítő részét
képezi azon jó vérenek, mely Magyarország lóte-
nyésztésének megbecsülhetetlen kincsét képezi, s ha
ezen elv általános elterjedést nyer tenyésztőink kö-
rében, akkor meg fogjuk érni országos lótenyésztés-
ünk aranykorát.

A mint a lókiállítás három főcsoportjának a
fentebbiekben foglalt rövid jellemzéséből látható, a
kiállítás összes anyaga egy szerves egészet képez,
és országos lótenyésztésünk egységes képét mutatja
nagy keretben és erős vonásokban.

A külföld meg fogja tanulni belőle hazánk
lótenyésztési viszonyait, tenyésztőink megismerik a
hazai anyagot minden ízében és levothadják belőle
ama hasznos tanulságokat, a melyek megszivvelésé-
vel várható országos lótenyésztésünk felvirágzása.

Fővárosi levél.

Budapest, 1885. okt. 8.

Berontok a minap egy redactor ösmerősöm-
höz holmi kritikai elmefuttatással az oldalzembe-
ben. Ott ült szegény szerkesztő íróasztalánál, előtte,
mögötte, körötte papiros garmada. Karosszéke úgy
emelkedett ki a padmalyt ellepő papirtengerből, akár
az Ararat hegye a vízőnőből (én ugyan sem víz-

büszke önértéssel tekinthetünk tiszteletre méltó
pogány őseinkre. „A soknejség ezen keleti néptől
idegen volt (azért akasztották a bihari hercegre,
a sokneju Marótra is az ismeretes „Ménü Marót”
csufnevet), az asszonyt egyenjogú helyzet illette
mind a családi életben, a honnan feleségnek neve-
zetett, mind pedig a köztársaságban, mihez képest
az özvegy, férje halála után, ennek nemesak birtó-
kaiba, hanem közjogaiba is lépett, honnan még
mind maig fennmaradtak Erdélyben az úrasszony
és urné nevezetek: s ezen valóssággal nemzeti ere-
detű viszony bizonyítja, mily tiszteletben állott már
a régi magyaroknál a nőnem.”

„Magyar hölgynek születni”,
Nagy és szép gondolat

mondja Garaynk.

Legyen szabad itt elmondanom, hogy a régi
magyarok jellemének képét nagy nevű Toldynk mi-
ként egészíti ki.

„Vendégszeretet, szövetségeseik iránti hűség
és a bajnoki becsület eleven érzése egészíti ki a
régi magyarok jellemképét, melyet, mind akkori
viszonyaiban, mind a kor általános szellemében
gyökeredzett hibái daczára, egyszékes, nemes alap
s bizonyos foka a valódi emberi beltartalomnak
tüntetett ki.” S mi mint tisztes apáinknak hálás
utódai, őseinktől reánk maradt ezen nagybecsű örök-
séget kegyelettel ápoljunk, s azért nem is találunk
hazánkban a külföldön oly nagy mozgalmat keltett
emancipacionális törekvések termékeny talajra. Kül-
földi, esinált virág az, mely erkölcsainknek, hazánk
áldásos talaján nőtt és magasan disztó természetes
virágai szimpompája előtt elhalványul. Ezen társa-
dalmi világmozgalomnak összes hatása nálunk ab-
ban nyilvánul, hogy a fővárosban megalakult a nő-
képző egyesület, melynek czélja mint neve is mu-
tatja, nem a nők közjogi állásának megváltozta-
tása, hanem a nők művelődési ügyének előmoz-

A nők társadalmi állása és hivatása.

(Folytatás.)

A nő helyzete az ókor népeinél valóban nyo-
masztó volt. Azért mi magyarok e tekintetben is

özönt, sem Araratot világeletemben nem láttam). Örvendő mosolylyal fordult felém, amint beléptem. Ezer esztendeje nem láttalak eszem, mi hirt hozsz a nagy világból? kérdé vidáman, verejtékes üstökét törölgetve keskenyével. En néhány üdvözlő szó után felöltöm mélyes zsebében iratom után kezdtem kotorászni, minek láttára egyszerre megcsappant jó kedve. Keserű rezignációval vakarta meg tarkóját, azután tragikus mellhangon megszólalt: Hát te is fiam Brutus?! — „Nem értek” feleltem. — Nem-e?!... Hát te benned ugy meg kell esalatkoznom, mint többi barátaimban? Nem elég az a milliön sülő poéta, még te is rám mászol, mint tegnap Sándor és Miska, kiket pedig barátimnak hittem! Ne nézz reám oly kérdőleg. Kivülről tudom mit tartalmaz irományod, akár előre elmondom, körülbelül hogy kezdődik. Hyesformán ni:

„Hull az eső, az idő beh szomorú — szívem hervadt, mint e tépett koszorú.” Vagy: Sárga hasraszt zörög lábam alatt — ez az az élet keserű egy talat.” Vagy: „Zivatar lesz, veres az ég alja — szívemet a bánat körülhulja.” Vagy pedig len: „Hull az eső nagy csöppekben, akár egy pogácsa — kebelemben szüntelen döng a bú kalapácsa!” Vagy így!...

De kérék, kiméld tudódet! Vess előbb egy pillantást ez irába és meglátod, hogy semmi ilyes nincs benne! — Beletekintett és homloka derengeni kezdett. „Bocsáss meg, babám, de annyi fájdalommal esalodáson kellett mostanában átesnem, hogy setét gyanún könnyen megérthető. De hogy is ne? mikor a sülő poéták sáskahadán kívül még barátim is (most már csak voltak) megrohantak — öszi versekkel! Majd megfukol már a sok „hangulatjeljes” strófabá, mert szerkesztői lelkiismeretem parancsolja, hogy végig böjtözsem valamennyit! Barátom, egy idő óta oly érzéssel ülök le mindig karszékembe, minővel csak Dózsa György telepedhetett izzó trónusára. Se újjelem, se nappalom e zongéményektől, melyek szinte kosárszámra érkeznek az ország minden tájáról, aláírva Dalfy Bogumilok, Szellőfi Adolárok és Harmath Ildikók rémséges seregétől!... Ez az ősz a legveszedelmesebb szaka az esztendőnek. A tavasz nyomába se láthat, a nyár és tél kismiska hozzá képest! A legsivárabb, legkietlenebb fántáziát is esodásan megtermékenyíti egy aféle „szomorú ősi eső”. Hidd el, esontig áztam már attól a tengernyi „esendes ősi permetegtől”, kedélyemre nehezedett a rengeteg sok „mela borulat”, minden zöreire azt hiszem, hogy „bús szél zörrenti a bokrot”, éjszaka meg fekete esőkak vavákolnak fülemben!... Irtozatos élet ez! Ha majd időt szakíthatsz magadnak, leírhatod kinszenvedéseimet akár a saját lapom számára ilyen cím alatt: „Egy szerkesztő mártírósága”. Leírnám magam is, de — tönkre vagyok silányítva!” — Megígértem neki és elstiettem, egyedül hagyva őt a busongó versruinák közepette.

De nemesak a süheder költők, hanem a katona-tijezok hónapja is ez. Ugy szeretem elnézegetni azokat a rekrutacsapatokat, amint egy szil frajter vezérlete alatt nekiindulnak a sárgára meszelt kaszárnyának. Pirosképű, dali falusi legények gyöcsüngbe, gatyába, batyu a vállukon, süvegükön háromszíni rózsá, ajakukon a babájuk esőjka. Azzal a nemzeti szín pántlikával, viritó karkárdával porge kalapjukon, azzal a labjijokra tűzött kései rózsaszállal, mintha a nádviskós falu, a kalász-

ditása, s e végből iparkodik a felnőtt hölgyek műveltségét, tudományos felolvasások által kiegészíteni, betetőzni.

De vegyük fel újra a történet fonálát és lássuk a nők sorsának további fejlődését más nemzeteknél.

A nőnem dicső korszakát csak a kereszténység virágoztatja fel. Az általános keresztény szeretet és az Isten országának elterjedése helyezi be a nőt emberi jogába. A kereszties hadjáratok idejében a feleség még férjének is urnője. Az előkelőbb társaságokban istenítették a nőket, szívesen hódoltak nekik a lovagok és dalnokok, jóllehet közjogi tekintetben mégis a férj gyámködása alatt állottak. A női eszményt már a középkorban tisztelték a Madonna képében, a nőiség keresztény ösképének szellemisége és erkölcsisége az Isten malasztalteljes anyjában nyilvánult s benne a fájdalom megdiesült.

A Máriatisztelet és a lovagkor nagyon emelték, fokozták a nők tiszteletét. De mivel a világ kertjében még a legépebb és legszebb növény is elfajulhat, így termettek a lovagkor szokásai, mintegy üres álvirágos fattyúhajtást, a francia modorosságot, mely a pajzán dévajtságot, az üres formasságot és a hiu tetszelgést táplálta és terjesztette.

Csak a nyugat művelt népeinél fejlett értelmű középosztály adott a nőknek ismét megfelelő állást, az 1880-ik év óta keletkezett és szelében elterjedt felsőbb leányiskolák, mélyebb értelmi alapot. Hazánkban csak alkotmányos életünk újászületése óta gondoskodnak a leányok magasabb kiképzetéséről, a leány polgári, továbbá a budapesti, marmaros-szigeti és tencseni női középiskola és a tanítóknői képző intézetek felállításával.

Mig közjogilag pl. Angolország hölgyei még ma is a régi alárendelt gyámsági helyzetben simlődnék, addig a mi magán jogunk, büntető, ipar-

hullámos róna üde költészetéből hoztak volna magukkal egy darabot a főváros szürke prózájába.

E népies jelenet a népszínművek hősnőjét, Blahánét juttatja eszembe, ki e hó első estéjén röppent vissza régi puha pelyhes fészékébe. Török Zsófát adta ezuttal először és nem hiába a piros bugyellárisban lépett föl, de olyan piros jókedvvel is játszott, minővel már régen nem. Persze volt rengeteg tüntetés, kihívás, éljenzaj, taps, koszorú!

Wales hercege, az angol trónörökös itt időz fővárosunkban, mint Károlyi Alajos gróf vendége és a nemzeti kaszinó ünnepeltje. Érdeklél szemléltet meg kiállításunkat, kivált lókiállításunkat, — lévén ő nemesak Europa legelső gavaléria, de szenvedélyes sportember is. Magyar paripáink nagyon megnyerték tetszését, nemkülönben, sőt meg jobban a — magyar nők! Bocsánat az udvariatlan egymásutánért, de a magyar nyers közmondás tanított erre, mely szól illetékesen: „Ne higgy a világos felhőnek, a görhős lónak és a mosolygós asszonynak!” Ugy bizony!

Különfélék.

Folyó hó 4-ikén, vasárnap az egész város fel volt lobogóva, zászlók lengtek a középületeken, magánosok házaiban, intézetek helyiségeiben. Ö Felsége királyunk nevenapjának díszül: 9 órakor tartatott a főtemplomban az isteni tisztelet, melyen a hatóságok és testületek nagyszámban képviselve voltak.

A helybeli collegium „Magyar társaság” f. hó 6-án d. u. 4 órakor sikerült zártkörű ünnepélyt rendezett az aradi vértanúk emlékére. Alkalmi beszédet tartott Chalupka Rezső, Hlavács Gyula fiatal hévvel irt ódáját olvasta fel, Friedrich Zsigmond Tóth Kálmánnak „Kik voltak a honvédek?” című szép költeményét szavalta s végül Albert József, a kör elnöke, a hazafias kegyelet további ápolására buzdította az ifjúságot, főleg ama nagykorosok bajnokaival szemben, a kik a magyar nemzet öröke a népjogok és szabadság előharcosává avatták fel. A eperjesi jogakadémia hallgatói által f. hó 6-án tartott testületi alakuló közgyűlésén megalkították a testület közügyi bizottmányát, melynek tagjaül a szokásos titkos szavazás útján a következő joghallgatók választattak Rátvay Gyula IV., egyhangulag elnökké, Herman Gyula II., mint leg-több szavazatot nyert bizottmányi tag, — alelnökké, Hódy István II., Petrik Igor II., Steinhauer Ferenc II., Nyékhegyi Lothár II., és Haitsch Dezső I., bizottmányi tagokká. Ezután a testületi közügyi bizottmány saját kebeléből választotta meg a testület többi tisztviselőit még pedig: Hódy István II.-od éves joghallgatót testületi pénztárnokká és Haitsch Dezső I.-ső éves joghallgatót testületi jegyzővé.

Eperjes és a magyar gyorsírás. „Az idő pénz!” Ez a jelmondat olvasható most a budapesti szerkesztőségek helyiségeiben — feltűnő helyen — bizonyára memento gyanánt arra nézve, hogy „kevés” szóval sokat végezzünk, mert hisz a világhatalommal díszekedő Albion kétségen kívül azért lett dugszaggyá, mert a tenebbi jelmondatnak mindenkor kellő értéket tulajdonított. — Ha pedig már az igaz, a mint hogy igaz is, hogy az időnek, erőnek és térnek kimélese, nemzetgazdáltsatilag nagyon is fontos tényező, akkor igaz marad az is, hogy a mint egykoron a gőzgépek, gyors

kereskedelmi és váltótörvényeink a nőknek a kor mai viszonyainak megfelelő magas állást biztosít a polgáriusult világban, melynek alapja a személyes jogok és kötelezettségek egyenlőségének elve.

Ha szabad a történet és a gyakorlati élet gazdag tárházából még néhány példát felhoznom, úgy megemlítem, miként a spártai és a magyar nők megmutatták, hogy a nő minő testi erő- és edzettségére képes. Hogy a résztvétlénk, tette készítő éretében mennyire emelkedhetnek a hölgyek, azt legvilágosabban mutatják a sebesültek és betegeknek önfeláldozással járó, gyengéd, gondos ápolása. Hisz mindnyájan esodáljuk az irtalmas-nének önzetlen, nagylelkűmüködelését a esatateren és akórházakban. Hogy a gyűlölet és vakbuzgóság mennyire ragadhatja a nőt, mutatják a Commune petroleusei, kik mint öldöklő angyalok még a esatateren is felkeresik gyűlöletük áldozatait.

A hűség és ellenségszeretet gyönyörű példáját a régi rómaiaknál a nemes Octavia, kit jóllehet férje, Antonius, magától eltaszított, ő mégis hathatósan támogatja hűlen férjének terveit, sőt még gonosz szelleme és élvosvár vetélytársa Kleopatrának gyermekeit is gondosan neveli. Kleopatra egyszersmind azt mutatja, hogy minő hatalmat gyakorolhat a nő a férfi szíven, és hogy a női esélyesség minő fodorlatokra képes. Aspasia, a nagy Perikles második felesége, Sokrates barátneja, a görög műveltség összes kincseit magában rejté, s így éles látása- és kiváló emberismeretnél fogva férjének sok becses tanácsot szolgált, s a pihenés óráiban pedig az államügyekben kimerült szellemének élesztő üdülést nyújtott. Aspasiában leljük fel különösen azt, mit az újabb kor sok hölgyénél esodálunk, mint pl. Staël-, Necker miniszter szellemes leányában, Sand George-ban, mit a francia esprit-nek, szellemes eszmevillanatnak nevez.

(Folyt. köv.)

működésük által az anyagi jólétet mozdították elő, épen ugy a szellemi haladás gyorsabbá és szabadabbá tétéle esakis a gyorsírásnak ezen hathatós, sőt páratlan önművelődési eszköznek használása által tétetik lehetővé. — A folyton magyarosodó és minden tekintetben ifjú lelkesedéssel s reményvel előre törő, kedves Eperjes városa csak önmagának tenne szolgálatot, ha a magyar gyorsírásnak újra emporiumává lenne, ugy, mint a hogy volt egykoron, Balogh Andor (1864—66), majd Kapezy Zoltán és ifj. Cigán János gyorsírók idejében. — Az eperjesi coll. „Markovits-kör” melynek jelmondata: „Észmélj és élő szót röptében a térhez igázn!” (Gabelsberger X. Ferenc rendszer-alapító nyomán), most azon kellemetes helyzetben van, hogy esetleges meghívására kész egy fővárosi országgyűlési gyorsíró, ki egyuttal a „magyar gyorsírásnak” és a „parlamentari gyorsírásnak” a b.-pesti tud. egyetemen előadója is (saját tankönyvei és saját tanmódszere szerint) városunkba 3—4 hétre felrándulni, hogy egy részt új gyorsírási tanfolyamokat nyisson, másrészt a már létezőket átvegye és folytassa és pedig, ugy az előre törő jeunesse öröve, mint a rózsás ujjú, szép eperjesi hölgyek körében. Megragadja tehát a kedvező alkalmat a „Markovits-kör” és a sorompóba mindenekelőtt maga áll és toboroz azonfelül itt-ott, a hol teheti, legalább néhány új tagot a gyorsírási eszpművészetének! Hisz az illető szakembernek anyagi igényei oly szerények, hogy már csak azért is méltán megérdemli a a nagyobb támogatást és pártfogást. (A beíratási és a tandíj 3 frt.) — Mindazok tehát, kik ezen kedvező alkalmat megragadni és a gyorsírásban magokat kiképezni óhajtják, tisztelettel felkértemek, hogy illetén szándékukat a collegiumban a „Markovits-kör” elnökségénél f. hó 14-ig bejárólaj bejelenteni szíveskedjenek. — A bejelentés legelőszörüben és legkényelmesebben 2 kros postai levelezőlapon eszközölhető. — A bejelentések száma fog dönteni azután az illető tanár meghívása kérdésében. — Az eredmény az érdeklődőkkel ezen becses lapok útján fog közöltetni.

A serföző közbirtokosság közgyűlése.

Az eperjesi serfözői közbirtokosság szombaton, október 3-án tartotta rendes közgyűlését. A nyárban történt tüzeset, s az annak folyamán szükségessé vált építkezések következtében, az ez évi tiszta jövedelem is esekélyebb volt oly annyira, hogy egy jog után 25 forint jut csak, melynek kifizetése f. évi november 1-től fog toganatosítani. Az év folyamában elhalt elnök ngys. Jelenik István úr helyébe szótöbbséggel Kraizell Aladár választott elnöknek.

Kirándulás a kiállításra A helybeli collegium tanári karának intézkedésére, kirándulás szerveztetett a budapesti országos kiállításra. Az érdekelte vasutak mérsekelt árú menet-térít jegyeket engedélyeztek, oleső elszállásolásra gondolván lett, oleső étkezésre Budapestben fog intézkedéstétetni, úgy hogy az egyes résztvevőnek e kirándulás 10 forintjába kerül. Ezen intézkedések folytán több mint 80 tanuló jelentkezett résztvevőnek, kik is 7 tanár vezetése alatt és az iskolai szolga kíséretében mult pénteken az esti vonattal elindultak Budapestre. Követésre méltó példa!

Uj-Tátrafired. Az utolsó kimutatás szerint e kítőnő klimatikus gyógyhelyet szeptember végéig 519 család 1450 személylyel látogatta.

Szt. László-hegyúteza. Városunknak egyik legszebb díszre tagadhatlan a Szt. László-hegy úteza: moesok, pizok, trágya-dombok minden szögletében találhatók. Eber kapitányságunk a kholera ügyében történt dobhirdetése valószínűleg ez utczára nem terjedt, vagy mint jó tanács a nagyon is kellemes szagu levegőjében halkan elhangzott A legfuresább az, hogy egy városi rendőr, egyszersmind hentes, szent hivatásának látja ezen rendtelenséget elomozdítani: daczára annak, hogy több ízben már a városi kapitányságnál ellene jelentés tétetett. Ha a kholera hozzánk jön, ott üti fel először sátorát.

Tüzesetek. Több tüzesetről tudósítanak bennünket, melyeknek okai többnyire ki nem puhathatók. Így égett le a mult hó folyamán alatt Nagy Sároson Kanás pusztáján Mányik János háza, a padon fekvő takarmánnyal. — továbbá Stern Móricz dubinei lakosnak esüre, végre Zuveczko Tivadar lagnói lakosnak háza, így fordult elő tüzeset még Osikon és Kriványon. E sok eset vagy nagy vigyázatlanságról, vagy rozlelkületről tanuskodik.

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

Kiadótulajdonos: Haitsch Lajos.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hirdetések

jutányos áron elfogadtatnak az

EPERJESI LAPOK

kiadóhivatala által

Eperjesen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

4887. tk. szám. 1885.

1138—1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Grafcsik Vincze végrehajtónak Gál János árverési vevő elleni árverési ügyében 499 frt 70 kr. s jár. behajtása tekintetéből:

1. Elárvereztetik Nagy-Sáros község 222. számú telekjegyzőkönyvébeni Gál Csehyár András nevű ingatlan.

2. Kikiáltási ár 1317 frt.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1885. évi november hó 2-ik napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 132 frt készpénzben vagy óvadékpapírokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig az 1-ső részlet egy hónappal a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letéti hivatalba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, Eperjesen 1885. évi szeptember hó 24-én

Hazslinszky,
kir. törv. jegyző.

Palugyay,
kir. törv. elnök.

4733. tk. szám. 1885.

1137—1.

H I R D E T M É N Y.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint a m. kir. kinestár végrehajtónak, Deák született Hudák Mária végrehajtott elleni árverési ügyében 62 frt 43 kr. s jár. behajtása tekintetéből:

1. Elárvereztetik Eberjes városi 185. számú telekjegyzőkönyvébeni 321. hr. sz. Deák szül. Hudák Mária nevű álló.

2. Kikiáltási ár 360 frt.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1885. évi december hó 1. napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 36 frt készpénzben, vagy óvadékpapírokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet 1, a 2-ik 2, és a 3-ik 3 hónappal leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letéti hivatalba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, Eperjesen, 1885. évi szeptember hó 17-én.

Hazslinszky,
kir. törv. jegyző.

Palugyay,
kir. törv. elnök.

4732. tk. szám. 1885.

1136—1.

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint a m. kir. kinestár végrehajtónak, az északmagyarországi jelzálog és iparüzlet bank végrehajtott elleni árverési ügyében 1171 frt. 87 1/2 kr. s jár. tekintetéből:

1. Elárvereztetik Kis-Sáros község 77. számú telekjegyzőkönyvébeni 924/b 2. hr. sz.

2. Kikiáltási ár 1395 frt.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1885. évi december hó 4. napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 139 frt készpénzben vagy óvadékpapírokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet 1, a 2-ik 3, és a 3-ik 5 hónappal leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letéti hivatalba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, Eperjesen, 1885. évi szeptember hó 17-én.

Hazslinszky,
kir. törv. jegyző.

Palugyay,
kir. törv. elnök.

1744. tksz.

1135—1.

Hirdetmény.

A bártfai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bártfai takarékpénztár végrehajtónak Gottlieb Herman és Amália végrehajtást szenvedő elleni 600 frt. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék területén lévő Bártfa városban fekvő, a bártfai 99. sz. tjkvben 112. hr. és 100. ösz. sz. a. felvett házra az árverést 720 frtban ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi október hó 20. napján délelőtti 10 órákor a bártfai kir. járásbíró telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 72 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és a 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri r-ndelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Bártfán, 1885. évi június hó 30. napján. A bártfai kir. járásbíró mint tkvi hatóság

Schleiminger,
kir. járásbíró.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Champagner
Gustav Schmidt in Pressburg

empfiehl seine, aus den besten Weinsorten Ungarns, genau nach französischer Methode erzeugten Champagner:

Grand vin de Champagne . . fl. 1.50
Jockey Club 2.—
Magyar pezsgő 2.—
Carte noire 2.60

alleinige Niederlage für Eperies bei Herrn
Carl Linkesch. 1083?

Operngläser, Feldstecher etc.
so auch alle Gattungen

LOSE

gegen monatliche Ratenzahlung zu haben in

WINTER'S GROSS-TRAFIK
EPERIES.

Biztos kereset!

Mindenki tőke és koczkázat (risico) nélkül o-ztrák magyar állam- és díjsorsjegyek részvételével melletti eladása által az 1883. évi XXXI. tezlík szerint

havonta 100—300 frtot kereshet

— Ajánlatok a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők:

LANG LIPÓT
nemzetközi hirdetési irodájába
Budapest, Dorottya-utca 9.

1119 sz. 6—6

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**,
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche. 50—36

Auskunft und Prospekte umsonst.

Junge, kräftige
Arbeiter
finden 1—1
dauernde Beschäftigung
in
Kammer-Dampfsäge
Mármaros-Sziget.

D^r. FOLKMANN J.
1133 első bécsi 13—2

szolga-bizományi-intézete
(alapítva 1862.)

pontosan teljesít mindennemű bevásárlásokat és eladásokat, valamint diskkrét természetű magán megbízásokat. Levélbeli tudakozásra azonnali felelet.

Bécs, Wallnerstrasse No. 6.

Czambalom és leggedű-játékban ad oktatást
Kotler Mihály.
Értekezhetni lakásán, füfiteza 11. sz.
Szlavkovszky-féle házban. 4—1
1140

Budapesti
KIÁLLITÁSI SORSJEGYEK á **1 frt**

4000
nyeremény

Főnyeremény
készpénzben csak 1% levonással

100.000 ft

továbbá 20.000 frt 10.000 frt értékben

11 sorsjegy **10 frt**

Kiállítási sorsjáték-kezelősége Budapest, Andrassy-út 43.